Arch číslo: _____

PETICE ZA CELOSTÁTNÍ REFERENDUM O VYSTOUPENÍ ČESKÉ REPUBLIKY Z EVROPSKÉ UNIE

dle čl. 18 Listiny základních práv a svobod a zákona č. 85/1990 Sb., o právu petičním

Adresováno Poslanecké sněmovně a Senátu Parlamentu České republiky

My, níže podepsaní,

žádáme Parlament České republiky, aby přijal **zvláštní ústavní zákon o celostátním referendu o vystoupení České republiky z Evropské unie**, který umožní lidem České republiky přímo a závazně rozhodnout o dalším členství České republiky v Evropské unii.

Navrhujeme, aby otázka položená v referendu zněla:

„Souhlasíte s tím, aby Česká republika vystoupila z Evropské unie?"

Žádáme, aby tento ústavní zákon jednoznačně stanovil závaznost výsledku referenda a aby v případě, že se většina hlasujících vysloví pro vystoupení České republiky z Evropské unie, byly ústavní orgány České republiky povinny bez zbytečného odkladu učinit kroky nezbytné k zahájení procesu vystoupení podle článku 50 Smlouvy o Evropské unii.

ODŮVODNĚNÍ

O vstupu České republiky do Evropské unie rozhodli lidé v celostátním referendu v roce 2003. Referendum bylo umožněno zvláštním ústavním zákonem č. 515/2002 Sb.

Česká republika tehdy vstupovala do Evropské unie fungující podle tehdejších smluvních a rozhodovacích pravidel.

Lisabonská smlouva, která vstoupila v platnost 1. prosince 2009, následně významně změnila fungování Evropské unie a rozšířila oblasti, ve kterých se rozhoduje kvalifikovanou většinou namísto jednomyslnosti. Členský stát tak může být v řadě oblastí přehlasován a následně vázán přijatým evropským právem, přestože jeho vláda s daným rozhodnutím nesouhlasila a daný zákon může být v neprospěch národa a obyvatel státu.

Lidé neměli možnost o této zásadní změně podoby a fungování Evropské unie rozhodnout v referendu a bylo tak učiněno bez jejich souhlasu.

Za dobu našeho členství navíc vznikla řada dalších závažných otázek týkajících se dnešního fungování a směřování Evropské unie, které je mnohdy v rozporu se zájmy lidí a ti se tak proti tomuto směřování vyhrazují. Za největší selhání Evropské unie považujeme:

1. **Evropská komise selhala v transparentnosti při zveřejňování komunikace mezi její předsedkyní Ursulou von der Leyenovou a šéfem Pfizeru Albertem Bourlou o nákupu vakcín.** Komunikaci týkající se zásadního veřejného nákupu nedokázala řádně evidovat, dohledat ani zpřístupnit veřejnosti a nedokázala věrohodně vysvětlit, co se s ní stalo. Jde o skandální selhání instituce, která má zároveň klíčovou roli při přípravě a předkládání nové legislativy EU.

2. **Evropský parlament selhal ve své kontrolní roli vůči Evropské komisi.** Přestože mohl po skandálu kolem nákupu vakcín vyvodit politickou odpovědnost a přimět Komisi jako celek k odstoupení, návrh na vyslovení nedůvěry odmítl.
Považujeme to za institucionální selhání dvou základních institucí EU: Evropské komise, která selhala v transparentnosti, a Evropského parlamentu, který ji za toto selhání nepohnal k politické odpovědnosti.

3. **Evropskou unii ani její instituce nelze přímo žalovat u Evropského soudu pro lidská práva za porušení Evropské úmluvy o lidských právech.** EU totiž k této úmluvě dosud nepřistoupila, přestože jí její vlastní primární právo, účinné od roku 2009, ukládá, aby tak učinila. Jednání institucí EU proto nepodléhá stejné vnější kontrole Evropského soudu pro lidská práva jako jednání členských států.

4. **EU svou rozsáhlou regulací a ideologicky vedenými politikami přispěla k vysokým cenám energií a ztrátě konkurenceschopnosti evropského průmyslu.** Evropské firmy platí za elektřinu přibližně dvakrát až třikrát více než konkurenti v USA a Číně a Evropa zaostává v klíčových technologických odvětvích.

5. **EU dlouhodobě selhává při ochraně svých vnějších hranic a řešení migrace.** Její priority ilustruje i rozpočet na rok 2026: na vlastní evropskou administrativu vyčlenila 13,28 miliardy eur, zatímco na celou oblast migrace a správy hranic 3,89 miliardy eur — více než trojnásobný rozdíl.

6. **EU používá regulace, ceny energií a podmínky čerpání evropských peněz k tomu, aby členské státy tlačila k ideologickým prioritám stanoveným na úrovni EU.** Například prostředky z národních plánů obnovy byly podmíněny vyčleněním nejméně 37 % na zelená opatření a 20 % na digitalizaci. Tyto prostředky dále přerozděluje formou dotačních pobídek zájmovým obchodním skupinám a vytváří tak vázaný byznys.

7. **EU staví vztahy s významnými světovými mocnostmi na sankcích, obchodním tlaku a konfrontaci místo udržování funkčních vztahů i se státy, s jejichž politikou nesouhlasí.** Tím omezuje prostor České republiky pro samostatnou a pragmatickou zahraniční politiku.

8. **Stále více pravidel a rozhodnutí se přesouvá z národní a místní úrovně do institucí EU, přestože EU sama tvrdí, že rozhodování má probíhat co nejblíže lidem.** Návrhy evropských právních předpisů přitom připravuje Evropská komise, jejíž členové nejsou přímo voleni lidmi.

9. **EU zasahuje do svobody projevu, soukromí a politického nesouhlasu.** Reguluje politický online prostor, prosazuje opatření umožňující skenování soukromé komunikace, zasahuje do fungování platforem během národních voleb a používá ekonomické sankce i proti jednotlivcům a subjektům kvůli informační činnosti, kterou označuje za manipulaci či propagandu.

Podrobné odůvodnění jednotlivých bodů a zdroje: https://milionchvilekprorepubliku.cz/oduvodneni-petice

Toto je pouze stručný výčet závažných a opakovaných selhání Evropské unie a jejích institucí. **Signatáři této petice považují za nepřijatelné, aby za této situace nebyla umožněna celonárodní debata o pokračování členství České republiky v Evropské unii. Bránění takové debatě a odepření možnosti lidem o této otázce rozhodnout může být vnímáno až jako vlastizrádné jednání** – jako upřednostnění ekonomických, politických či institucionálních zájmů spojených se setrváním České republiky v Evropské unii před právem lidí rozhodovat o budoucnosti vlastní země.

Jsme si vědomi svých práv:

V Prohlášení nezávislosti československého národa – Washingtonské deklaraci z roku 1918 se uvádí: **„Vláda bude mít formu parlamentární a bude uznávat zásady iniciativy a referenda."**

Všeobecná deklarace lidských práv OSN z roku 1948 v článku 21 stanoví: **„Každý má právo, aby se účastnil vlády své země přímo nebo prostřednictvím svobodně volených zástupců."** A dále: **„Základem vládní moci budiž vůle lidu."**

Mezinárodní pakt o občanských a politických právech v článku 1 stanoví: **„Všechny národy mají právo na sebeurčení. Na základě tohoto práva svobodně určují svůj politický statut a svobodně uskutečňují svůj hospodářský, sociální a kulturní vývoj."**

Ústava České republiky v článku 2 stanoví: **„Lid je zdrojem veškeré státní moci."** A dále: **„Ústavní zákon může stanovit, kdy lid vykonává státní moc přímo."**

Listina základních práv a svobod v článku 21 stanoví: **„Občané mají právo podílet se na správě veřejných věcí přímo nebo svobodnou volbou svých zástupců."**

Evropská unie během našeho členství přijala rozsáhlé množství pravidel a nařízení, která zásadně ovlivňují hospodářství, fungování státu i každodenní život lidí v České republice. **Otázku dalšího členství proto nelze dál ignorovat ani ponechat pouze na nepřímém rozhodování politické reprezentace.**

Otázkou není, zda chceme spolupracovat s evropskými státy, ale jakou podobu má tato spolupráce mít a kolik pravomocí jsme ochotni svěřit institucím stojícím nad národním státem.

O tak zásadní otázce musí rozhodnout lid přímo.

JMÉNO	PŘÍJMENÍ	BYDLIŠTĚ	PODPIS